

**Preek 14 september 2025, doopdienst
HWS Ontmoetingskerk
1 Samuël 13:1-14**

Gemeente van Jezus Christus,
De meest bekende koorddanser aller tijden was Charles Blondin. In de 19e eeuw vermaakte hij enorme toegestroomde menigten met zijn koorddanscapriolen. Zo heeft hij meerdere keren over de Niagara watervallen heen gelopen op een dun koord. Een klein foutje zou het einde van zijn leven hebben betekend. Maar hij deed het... Hij heeft het zelfs geblinddoekt gedaan... Ook met een kruiwagen en zelfs een keer met een stoel. Onderweg had hij op het koord op de stoel gezeten. Zeer indrukwekkend...

Het verhaal gaat dat bij één van zijn optredens hij aan de bezoekers vroeg: 'geloven jullie dat ik over dit koord heen kan lopen?' 'Ja, dat geloven wij' riep het enthousiaste publiek. 'Geloven jullie ook dat ik het met een kruiwagen kan?' En nog harder riepen de mensen: 'Ja, dat geloven wij!' 'Geloven jullie ook dat ik over dit koord kan lopen met een kruiwagen met iemand erin?' 'Ja, dat geloven wij!!' Schreeuwde de uitzinnige menigte. Waarop de acrobaat één van de grootste enthousiastelingen aanwees en zei: 'stap maar in.' Wat zou jij doen? Je gelooft dat de koorddanser het kan, dat heeft hij bewezen. Je vertrouwt erop dat hij veilig aan de overkant komt met de persoon in de kruiwagen... Maar durf je zelf in die kruiwagen te gaan zitten? Je voelt de wind, je ziet de hoogte... Durf je... Geloof je? De aangewezen persoon ging niet... Niemand uit het publiek ging... Ze geloofden, maar ook weer niet...

Ik heb drie punten voor u: het ongeloof van de mens. Het vertrouwen van de gezalfde. En de trouw van God. Ongeloof van de mens. Vertrouwen van de gezalfde. De trouw van God.

Eerst: het ongeloof van de mens. We lazen vanochtend over koning Saul. De eerste koning van Israël. Zijn koningschap ging nog voortvarend van start. Saul redt de inwoners van de stad Jabes. Saul krijgt de kans om een aantal van de mensen die kritiek op hem hebben te straffen, maar dat doet hij niet. Het is een goed begin. En dan dit verhaal. Er gaat een nieuwe strijd plaatsvinden tussen de Israëlieten en de Filistijnen. De Filistijnen hebben een enorme troepenmacht. We lazen over dertigduizend strijdwapens, zesduizend ruiters, en zo veel voetvolk als er zand is op het strand... Het zal je vijand maar zijn... Angstaanjagend...

Saul is gelegd in Gilgal en daar brengt hij de Israëlsche troepen bij elkaar. Het is een veel kleiner leger dan dat van de Filistijnen... Maar zo zal er ongetwijfeld gezegd zijn: met God kunnen we winnen. Dat heeft Hij bewezen. En dus wachten de Israëlieten. Ze wachten op Samuël. Hij zou na zeven dagen komen... De Filistijnen komen dichterbij... Maar het is nog geen tijd... De enorme troepenmacht van de Filistijnen is onderweg... Maar de zeven dagen zijn nog niet over... En dan is het zover... Maar Samuël is er niet... We lazen over koning Saul: 'Hij wachtte daar zeven dagen op

Samuel, zoals de afspraak was, maar toen Samuel niet kwam opdagen, begonnen zijn soldaten hem in de steek te laten.'

Wat nu? Het leger van Saul krimpt... En de Filistijnen komen dichterbij... Saul kiest ervoor om niet langer te wachten op Samuël en zelf de offers te brengen... Het toont waar Saul op vertrouwt. Hij vertrouwt op zijn soldaten voor de overwinning. Zonder hen lukt het niet... Hij vertrouwt op de offers, zonder de offers zal God hem niet helpen... In de kritieke toestand zien we waar Saul echt in gelooft. In zijn soldaten... In een God die omgekocht moet worden... En hij gelooft niet in God zoals Hij is. De God die Zijn beloftes nakomt... Het lijkt op geloof, op vertrouwen wat Saul doet... Maar dat is het niet... Hij vertrouwt niet op God... Want zijn soldaten moeten het doen... De offers moeten het doen... Ongeloof...

God kan ook winnen zonder soldaten... Kijk maar naar Simson... Hij versloeg de Filistijnen in zijn eentje, door God... 1 Samuël 15, twee hoofdstukken later in de Bijbel, horen we over offers: 'Schept de HEER meer behagen in offers dan in gehoorzaamheid? Nee! Gehoorzaamheid is beter dan offers, volgzzaamheid is beter dan het vet van rammen.' Niet God omkopen met geschenken, maar vertrouwen op Zijn liefde.

Ikzelf kan mij goed herkennen in het gedrag van Saul. De situatie is kritiek... Je wilt wat doen... iets tastbaars, iets wat je kunt zien... Maar de soldaten lopen weg... En dus zelf maar offeren. Zelf het heft in handen nemen... Dat is het ook: meer vertrouwen hebben in jezelf dan in God. God doet niet zoals ik weet dat het goede is dus... Ik moet het doen, wij moeten het doen...

Hoe zit dat bij jou? Geloof je in God? En zo ja, vertrouw je Hem ook? Ook als puntje bij paaltje komt... De nood is aan de man... Vertrouw je dan op God? Of toch liever op jezelf? Of op iets anders tastbaars? Dat sluit elkaar natuurlijk niet uit. Je kunt prima vertrouwen op de arts én op God in je ziekte. Maar als je om je heen kijkt in je leven... Vertrouw je er op dat God werkt, dat Hij het goede met je voor heeft? Of pak je aan en ga je voor wat jij denkt dat het beste is? Durf jij te wachten tot je ziet waar God mee bezig is en dan aan te sluiten bij het werk van de Geest? Of ben je zelf dan al lang ergens anders mee bezig?

Dit vind ik moeilijk. In mijn rol als predikant komt er veel op me af, veel dingen roepen om aandacht... Het voelt verleidelijk om daar dan in mee te gaan, daar in op te gaan... Maar is dat het goede? Durf ik te vertrouwen dat God werkt in onze gemeente, in onze omgeving? En dan niet als een kip zonder kop op alles af te rennen... Maar stil worden, bidden, kijken waar God werkt... En daarbij aan te sluiten? Durf ik dat? Durf jij dat? Durf jij in die kruiwagen te stappen?

Geloven in de Bijbel is niet: ik denk dat God bestaat. Geloven is vertrouwen op God... Luisteren naar God...

Vertrouw jij op God? Luister jij naar God? Geloof jij? Of zeg jij: 'ik geloof kom mijn ongeloof te hulp'. Of vertrouw je niet, niet echt tenminste... Het ongeloof van de mens...

Zo ook Saul. Hij kon niet wachten. Hij droeg de offers op en hij was nauwelijks klaar of daar kwam eindelijk Samuël. Later dan verwacht... Maar nog wel op de zevende dag... Niet echt te laat... Samuël spreekt: 'Hoe hebt u zo dom kunnen zijn? Als u zich had gehouden aan het gebod dat de HEER, uw God, u heeft opgelegd, dan had de HEER uw koningschap over Israël voor altijd bestendigd. Maar nu zal uw koningschap niet standhouden. De HEER zal een man naar zijn hart zoeken en hem aanstellen tot vorst over zijn volk, want u hebt u niet gehouden aan wat de HEER u bevolen heeft.' Saul wordt voor zijn gebrek aan vertrouwen, voor zijn ongeloof gestraft... Dat is hard...

Heel hard... Misschien voelt het zelfs wel oneerlijk... Want wie had in zo'n situatie nog wel langer kunnen wachten? Wie had met de dreiging van de Filistijnen nog wel op God kunnen vertrouwen als het geduld op was? Het is belangrijk om te begrijpen wat hier gebeurt. Saul toont zijn ongeloof. En daardoor wordt hij verworpen. Niet als persoon. Maar als koning van Israël. In 1 Samuël is de idee van de gezalfde heel belangrijk. De gezalfde is de koning van Israël. Hij moet het volk leiden in het navolgen van God. Saul toont hier dat hij ongeschikt is in die rol. Hij vertrouwt niet op God. Dus hoe kan hij het volk leiden in het luisteren naar God als hij dat zelf niet eens kan? Ongeschikt...

En dus moet er een ander komen... We hoorden: 'De HEER zal een man naar zijn hart zoeken en hem aanstellen tot vorst over zijn volk, want u hebt u niet gehouden aan wat de HEER u bevolen heeft.' Er moet een andere gezalfde komen. Dit verwijst naar David... De man naar Gods hart... Maar het verwijst ook verder...

De gezalfde is de leider van het volk. De gezalfde volgt God en het volk volgt de gezalfde. Gezalfde in het Hebreeuws is Messias. In het Grieks is dat Christus. Saul faalde... David toonde messiaanse trekken, maar schoot ook tekort... Jezus is de ware Messias, dé Christus. Saul vertrouwde niet op God, niet volledig. David was al beter. Hij vertrouwde op God en in dat vertrouwen ging hij bijvoorbeeld de reus Goliath tegemoet, maar David ging ook vreemd en had onschuldig bloed aan zijn handen... Jezus is dé ware Messias. Hij die volledig op God vertrouwde.

In het hof van Getsemane horen wij Hem bidden: "Vader, als U het wilt, neem dan deze beker van Mij weg. Maar laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren." (...) Hij werd overvallen door doodsangst en bad nog vuriger; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond.' Saul, de mens, wij vertrouwen God niet wanneer Hij in liefde het beste met ons voor heeft... Jezus, dé Christus, vertrouwde God toen Hij het meest ellendige lot met Hem voor had... Zo diep gaat het vertrouwen van Jezus... Hij werd gekruisigd, vervloekt door de mens, verlaten door God... Uit vertrouwen... Uit liefde... Zo diep gaat het vertrouwen van de Messias. Jezus

durft in die kruiwagen te gaan zitten. En Hij roept ons om Hem na te volgen. Vertrouw op God.

En God is dat vertrouwen waard. Dat zagen we op Paasmorgen. Het graf was leeg, Jezus leeft. Jezus durfde in die kruiwagen te stappen. En God maakte dat vertrouwen waar. Het goede overwon. God is te vertrouwen. Dat spreken we elke kerkdienst ook tegen elkaar uit. Ook vanochtend weer. Ik zei helemaal aan het begin: 'Onze hulp is in de naam van de Heer, Die hemel en aarde gemaakt heeft, Die trouw blijft tot in eeuwigheid En niet loslaat het werk dat hij ooit begonnen is.'

Niet loslaat het werk dat hij ooit begonnen is... Wat is dat werk? De wereld... De natuur... De mens... Jij... Zelfs als jij helemaal niets met God hebt... God heeft alles met jou... Hij heeft jou gemaakt, gevormd in de moederschoot. Hij geeft jou het leven... Hij laat jou niet los... Hij is trouw... En die trouw kunnen we samenvatten met het woord liefde... Liefde om je te verwarmen, liefde om je te troosten, liefde om je op te bouwen... Maar ook liefde om je vrijheid te geven als jij dat wil... Maar Hij laat nooit los... Hij is trouw...

En dat geldt in het bijzonder ook voor Matthias. We hebben hem mogen dopen. En dat deden wij niet zomaar. Dat deden we in de naam van de Vader... Hij die trouw is... Hij gaat een verbond aan met Matthias. God wil Zijn liefdevolle Vader zijn... Dat is een belofte voor elk moment van het leven van Matthias. Gods liefde is er... Matthias werd ook gedoopt in de naam van de Zoon, Jezus Christus... Hij die ons roept Hem na te volgen. Te leven in vertrouwen op God... En ook werd Matthias gedoopt in de naam van de Heilige Geest. De Geest van God die werkt in de wereld. Hij werkt ook in het leven van Matthias. Toont ons Gods plan met ons leven en moedigt ons aan om daaraan mee te doen. Matthias is nu nog zo klein, maar hij kan ons iets leren wat wij misschien vergeten zijn. Matthias durft te vertrouwen. Hij roept om hulp wanneer hij dat nodig heeft... En hij verwacht ook geholpen te worden, anders wordt hij boos... Dat is een teken van vertrouwen op de liefde van zijn ouders... En natuurlijk bij het opgroeien hopen we dat Matthias meer op eigen benen kan staan... Maar toch een mooi voorbeeld voor ons... Wezenlijk vertrouwen... Hij doet dat op zijn ouders en net als ieder ander zijn jullie feilbaar... Jullie zullen ongetwijfeld Matthias en ook jullie andere zoon Samuel soms teleurstellen... God is onfeilbaar... Hij doet niet altijd wat wij willen, maar Hij doet wel het goede...

Durven wij op God te vertrouwen? Durven wij als puntje bij paaltje komt te vertrouwen op God, ook als dat tegen onszelf ingaat? Jezus heeft het ons voorgedaan. Durven wij in die kruiwagen te stappen? Zo ja, dan zul je getuige zijn van Gods trouw aan deze wereld. Dan zul je zien dat Hij het goede met ons, met jou voor heeft. Dan zul je zien hoe groot de liefde is van God... Durf jij op God te vertrouwen? Volg Jezus, vertrouw op God met heel je hart. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410